

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 499/2016
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б. и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 206. став 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Д.Б., адв. Д.М. и окр. З.Ј., адв. Д.М., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 5К 18/14 од 06.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 102/16 од 01.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољен и захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Б., адв. Д.М. и окр. З.Ј., адв. Д.М., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 5К 18/14 од 06.11.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 102/16 од 01.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 5К 18/14 од 06.11.2015. године окривљени Д.Б. и З.Ј. оглашени су кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 206. став 1. и члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора и то окривљени Д.Б. на казну затвора у трајању од 35 година у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 03.02.2014. године, па до упућивања у установу за издржавање казне затвора, а најдуже до истека времена трајања казне изречене пресудом, а окривљени З.Ј. на казну затвора у трајању од 30 година, у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 03.02.2014. године, па до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне затвора, а најдуже до истека времена трајања казне изречене пресудом.

Истом пресудом окривљени су у целости ослобођени плаћања трошкова кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до б) и тачка 9) ЗКП, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећени Н.Ђ. је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 102/16 од 01.03.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног З.Ј., и бранилаца окривљених Д.Б. и З.Ј., а пресуда Вишег суда у Пожаревцу 5К 18/14 од 06.11.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци по службеној дужности окривљеног Д.Б., адв. Д.М. и окривљеног З.Ј., адв. Д.М., поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлозима да Врховни касациони суд усвоји захтеве, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца по службеној дужности окривљених Д.Б. и З.Ј., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члан 74. ЗКП, одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП прописано је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеном одредбом, по налажењу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности.

У конкретном случају окривљенима браниоци по службеној дужности постављени су на основу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП, којом је прописано да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна – од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Имајући у виду да је кривични поступак према окривљенима правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости поднели су браниоци који су их по службеној дужности бранили до правноснажног окончања поступка, који се према окривљенима водио због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4) у вези члана 206. став 1. и члана 33. КЗ, то ови браниоци из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП не спадају у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па су њихови захтеви у смислу наведених одредби оцењени као недозвољени.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.